

بررسی اثر نفتالین استیک اسید، ایندول بوتیریک اسید و موقعیت فلس

بر تکثیر سوسن چلچراغ

معمار مشرفی، معصومه

استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

سوسن چلچراغ با نام علمی *Lilium ledebourii* (Baker) Boiss یکی از گونه‌های نادر و خودرو جنس سوسن است که در بخش‌های شمالی ایران می‌روید. این گونه دارای ارزش زینتی و پتانسیل اقتصادی بالایی به عنوان یک گل جدید می‌باشد که به شدت در خطر انقراض قرار دارد. به منظور معرفی و اهلی کردن گیاهان بومی خودرو اولین قدم، بررسی روش‌های مناسب تکثیر می‌باشد. لذا از تکنیک فلس برداری با تنظیم کننده‌های رشد استفاده گردید. فلس برداری با استفاده از طرح آزمایشی فاکتوریل در قالب کاملاً تصادفی با سه تکرار و دو فاکتور شامل: ۱- بخش‌های مختلف فلس در سه سطح فلس کامل، نیمه بالایی فلس، نیمه پایینی و فاکتور ۲- غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد نفتالین استیک اسید و ایندول بوتیریک اسید به غلظت‌های ۰، ۸۰۰، ۲۰۰، ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر انجام گردید. آنالیز واریانس توسط فاکتور F و مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون دانکن انجام گرفت.

فلس کامل بیشترین تعداد پیازچه، تعداد فلس هر پیازچه، تعداد و طول ریشه را تولید نمود. سطوح مختلف نفتالین استیک اسید نیز سبب افزایش تعداد پیازچه نسبت به تیمار شاهد گردید. گرچه بیشترین وزن پیازچه از تیمار شاهد به دست آمد و غلظت‌های مختلف نفتالین استیک اسید بر تعداد فلس، تعداد و طول ریشه اثر معنی‌داری نگذاشتند. بیشترین وزن پیازچه

و طول ریشه از تیمار ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر ایندول بوتیریک اسید و بیشترین قطر پیازچه و تعداد قلنس از تیمار شاهد و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر ایندول بوتیریک اسید حاصل گردید.